

No. 19.

12te Mai 1889.

{ 15de Marg.

Den fjerde Bon.

"Giv os i dag vort daglige
Brød!"

I de fire første Bonner tilbeder vi os det gode. I de tre første af disse er det aandelig gode Ting, fordi disse skal ligge os først og næst på hjerte, at Guds Navn maa helliges, Guds Nige komme og Guds Vilje ske. Saa kommer vi i den fjerde Bonn ogsaa til de timeligt gode Ting for dette Legeme og Liv. Alt hvad dertil hører, menes med det daglige Brød. — Men ved Ordet daglige giver vi tilhjende, at vi kun beder om det, som vi behøver deraf, ikke nogen Overslod eller Rigdom. Ved Ordet i dag viser vi, at vi ikke sørger for Fremtiden; vi ved ikke, hvorlænge vi lever, men vi beder kun Gud hjælpe os hver

Dag, han vil, at vi skal færdes herude, med det, som her behøves.

Om alt dette beder vi den himmelske Fader, fordi alt i det timelige ogsaa er hans Gave og afhænger af hans Velsignelse.

Kjære Born! glem da ikke at bede Gud dagligens ogsaa om det daglige Brød. Beder ham derom, naar I gaar til Bordet og fra Bordet:

Han ene ved, hvordan vort Brød
Skal stjæres for os til vor Død.

Beder ham derom ikke blot for eder selv, men ogsaa for andre. Derfor siger vi ogsaa vort daglige Brød og tænker herstilt paa de mange fattige Mennesker, som ikke har et saadant veldelket Bord at sætte sig til, som vi har det:

Gud, møt enhver, som hungrig er
Og Suk for Brød til Himten vær!

En fornem Herre fra Øyen var
Gjest tilbords hos en Bondeude paa
Landet. Man bad der for Maaltidet.
Da sagde den fornemme Herre:

"Alt, slig Beden er saa gammeldags;
det er ikke for oplyste, dannede Folk."

"Jeg har ogsaa paa min Gaard
saadanne oplyste, moderne og dannede
Beboere, som aldrig beder, naar de
nyder Guds Gaver," svarede Bonden.

"Hvilke da?" spurgte den fornemme
Herre.

"Det er mine Svin," svarede Bon-
den; "de æder, fra de er smaa Grise,
og tæller ikke den, fra hvem deres
Mad kommer."

Derfor staar der ogsaa i det gamle
Vers:

Hvo uden Øen til Bordet gaar
Og uden Øen fra Bord opstaar,
Han er en Dre og et Usen lig
Øg kommer ikke i Himmerig.

Glem heller ikke ellers, kære Børn,
at bede den fjerde Øen! Det daglige
Brød trænges til enhver Tid. Der-
med menes jo ikke blot Maden, som
sættes paa vort Bord. Ikke alene
Morgen, men ogsaa Aften, naar Æ
gaar til sengs, trænger Æ det daglige
Brød, og det er vel mange af eder,
som kan fortelle mig om forskelligt
daglig Brød, som Æ behøver for Matten,
da Æ dog ikke spiser.

Dig bede vi, Børnene dine,
O Herre, Fader Isb,
Komindst vor Sorrige og Pine,
Giv os vort daglige Brød!
Ophold du os og Livet,
Som du os selv har givet,
Inttil vi det evige saa!

En liden forstandig Pige.

En Pige, 6 Åar gammel, var paa
Besøg hos sin Bedstefader, som var
Prest i Ny England og bekjendt som
en meget forstandig Mand.

"Tænk, Bedstefar, hvad Onkel Ro-
bert siger."

"Hvad siger han, mit kære Barn?"

"O, han siger, at Maanen er gjort
af en gron Ost. Det er ikke saa,
er det?"

"Bel, mit Barn, kanske du selv kan
finde det ud?"

"Hvorledes kan jeg det, Bedstefar?"

"Tag din Bibel og se, hvad den
siger."

"Hvor skal jeg begynde?"

"Begynd paa Begyndelsen!"

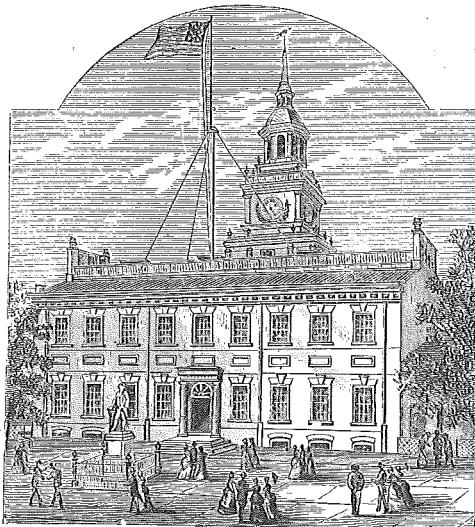
Barnet satte sig ned og læste i Bi-
belen. Hun havde neppe læst det første
og lidt af det andet Kapitel i 1ste
Mosebog om, hvorledes Gud stakle
Himmellegemerne og Øyrene, forend
hun kom tilbage til sin Bedstefader
med Dinene straalende af Begeistring
over, hvad hun havde opdaget:

"Jeg har fundet det, Bedstefar!
Det er ikke sandt; Gud stakle Maan-
en, forend han stakte nogen Ko."

Barnlighed.

Det var vel, om vi kunde bevare
Barnligheden indtil Alderdommen.
Barndommens Oprigtighed og Uaben-
hed, dens Billighed ikke blot til at
elske, men ogsaa at vase, at man elster.
Dette sidste alene vilde helbrede fra
mange af Nutidens Hjertekvaler.

'Independence Hall' i Philadelphia.

Vort Billede viser os den Bygning i Philadelphia, hvori den bekjendte Uafhængighedserklæring af Kongressen blev vedtaget den 4de Juli 1776. De 13 Kolonier erklarede sig da uafhængige af England, og den 4de Juli er saaledes bleven de forenede Staters Frihedsdag.

Den 30te Apgil d. A. forte os ogsaa tilbage til hine gamle Minder og var en Højtidsdag over det hele Land. Efterat dette Lands medrette hædrede "Fader", som han er kaldt, George Washington, havde ført Frihedskrigen sejerrig tilende, blev han nemlig for nu 100 Aar siden, d. 30te April 1789 i den gamle City Hall i New York, hvor Kongressen da var samlet, af denne taget i Ed og høitidelig indsat i sit Embete som vort Lands første President. Paa Washingtons alvorlige Begjæring samledes saa samme Dag

Kongressens begge Huse med Presidenten til Gudstjeneste, for at nedbede Guds naadige Bevarelse og Belsignelse over dette Land og dets Regierung. Maatte Washingtons kristelige og retstafne Land altid besjæle dette Landes Øvrighed!

Den blinde Piges Tal.

En siden Pge, der var blind og havde et svagt Legeme, sad en smuk Sommermorgen i Skyggen af et stort Tre. Hun hørte de smaa fugle synde, mens de hoppede omkring i Grenene. En frisk Morgenvind susede gjennem Bladene, forfriskede hendes Parde og styrkede hendes Legeme, — og Violeter duftede omkring hende. Mens hun sad der stille paa den bløde Græsbenk og nød al den Hærslighed, saa man

Taarer i hendes Dine; hun græd virkelig, men man kunde godt se, at hun ikke var bedrøvet. Hendes hjærlige hjerte var fuldt af Taknemmelighed. Barnet foldede sine smaa Hænder, saa med sine stakkels syge Dine op mod Himlen og sagde sagte: "Kjære Fader der oppe i Himlen, jeg siger dig Tak, fordi du har skabt de smaa fugle, der nu synger for mig, de yndige Blomster, der duftet, og Sommerluften, som gør mig saa frist. Kjære himmelfe Fader, hvor du er god imod mig, hvor du velsigner mig!"

Det var en kort og simpel Bon, men den naaede Guds Hjerte, og der var ogsaa en anden, der hørte den. En ung, sorgløs Pige spadserede forbi Treest, og da hun hørte den svage Stemme, vendte hun om for at se det blinde og skybelige Barn, som saa sjælt og ensfoldigt taffede Gud for hans Gaver og Besignelse. Hendes Hjerte blev beveget, og hun gjorde sig selv Bebreidelser. Hun havde, fra hun blev født, modtaget saa mange og store Gaver, men hun havde aldrig tænkt paa at takke Vorherre eller nogensinde følt den mindste Erkendelighed mod ham. Hun følte sig nu saa stamfuld i Sindet i Nærheden af dette hjemfugte Barn, der manglede saa meget i at kunne glede sig ved Livet saadan, som hun kunde, og dog var saa taknemmelig. Angeren greb den unge Pige, og da hun kom hjem, foldede hun sine Hænder og bad sin Herre og Frelser om at tilgive hende al hendes Utaknemmelighed. Fra den tid søgte hun hver Dag frimodig hen til Herren i Himlen, taffede ham og bad ham, om hun maatte faa Lov til

at gjøre ham en lidens Tjeneste; han styrkede hende, hver Gang hun talte med ham, og mangen en lidens Gjerning siktede hun Besignelse til at udrette i hans Tjeneste.

Den lille blinde Piges Tak blev til Besignelse og bar Frugt, hvor hun ikke havde tænkt sig det.

"Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i Vorherres Jesu Kristi Navn."

Gaade.

I Aften der slummer en lidens en,
Hans Hader er Staal, hans Modber
er Sten.

Kvitteringer.

Til det nye Skolelærerseminar i Sioux Falls:

Bed Past. B. Harstad: Lønbeindsamling fra Anna Gordon \$1.80, fra George D. Jordet \$1.21. Til. \$3.11.

Bed Past. J. W. Preuss fra Eau Claire: Bed Annie Kjørstad 3.82, fra Cranberry Creek Mgh., samlet ved Indebret Sandvig 0.32, Hanna Sandvig 0.36, Thea Lund 0.20, Emilie Skreden 0.20, Ole Lund 0.15, Theodor Lund 0.20, Johan Torgeren 1.31, Pauli Olsen 1.01. Fra Stanley Mgh.: Herman Pedersen 0.10, Clara Pedersen 0.10, Mina Pedersen 0.10, Kristine Pedersen 0.10, Emil Berg 0.10, Oskar Berg 0.10, Charley Nordahl 0.15, Ernst Nordahl 0.10, Seggry Clausen 0.15, Ella Clausen 0.15, Marius Andersen 0.25. Til sammen \$8.97.

S u m: \$12.08.

Entered at the post office Minneapolis, Minn., as second-class matter.

"Fædrelandet og Emigrantens" Trykkeri,
Minneapolis, Minn.